

निर्गलितोऽर्थः । प्रतिपञ्चकचमाह याज्ञवल्क्यः “प्रत्य-
र्धिनीऽप्यतो सेख्यं यथावेदितमर्धिना । समामासतद-
होहज्ञानमात्मादिचिह्नमम्” । अर्थत इत्यर्थः साध्यः
सोऽस्यास्तीत्यर्थी तद्विपर्योतः प्रत्यर्धी तस्मात्पुनः
पुरतो सेख्यं सेखनीयं ससम्भवेन समापतिना यथा-
वेदितं पूर्वमेदितमनतिक्रम्य येन प्रकारेणावेदनसमये स-
वचनं लेखितं तथैव प्रत्यर्धिसमक्षमपि न पुनरन्यथा ।
तथा सत्यमवादिष्येन भङ्गप्रसङ्गात् । अन्यथादीत्यादि
हीनलक्षणे वक्ष्यते । प्रागेवार्धिना स्वप्रतिज्ञातार्थस्य
लिखितत्वाद्भुना लेखनमनर्थकमित्याशङ्कानिरासायाह
समामासेति । संवत्सरमासपक्षतिथिशरादिप्रत्यर्धिनाम-
तदीयजातिभिरादिशब्दोपात्तैश्च इत्यसङ्गतातज्ज्ञाति
अप्यपह्णादिस्थानवेदात्मनालिङ्गादिभिर्बोधोयोगं चि-
ह्नितमिति कार्यमात्रमावेदनकाये लिखितमधुनोपयुक्त-
सहितं लिख्यत इति नानर्थक्यमिति भावः । आदि-
शब्दोपात्ताणि च कात्यायन आह “निवेश्य वाचं वर्षं
च मासं पक्षं तिथिं तथा । तेषां प्रदेशं विषयं स्थानं
जात्यात्मनो वयः । साध्यं प्रमाणं बहुलं बहुधा नाम
तथात्मनः । राशौ च क्रमशो नाम निवासं साध्यनाम
च । क्रमात् पितृणां नामानि षोडशमाहर्तदायकौ ।
जनालिङ्गानि चान्यानि पक्षं बहुल्य जीर्णयेत्” । कालो
धनप्रयोगादिकाः । वर्षं पक्षं लिखनकालीनम् एवं मासपक्ष-
तिथयोऽपि सन्ध्यावन्दनादिक्लियोपनक्षितः काशो जेहा ।
प्रदेशः जेहादिस्वविशेषः । विषयोऽन्तर्बेद्यादिविषयः
स्थानं विवादाद्यदीभूतदह्यादिपामादि आकृतिरथयव-
संस्थानविशेषः वयसाद्यन्तादि प्रमाणं निवर्तन-
प्रत्यादि । आत्मनो राशौ च जेहादिभोगकाशोनामं
बहुवचनं तदीयपित्वादिप्राप्तर्यं निवासो निवृत्त-
हादिः । पितरोऽर्धप्रत्यर्धिनोः । षोडश प्रतिभूतभूतीनां
धनिकादिज्ञता । आहर्तै प्रतिपदादिविषयवस्तूनि आ-
नेता दायको दाहविक्रमादिः । जनालिङ्गात्मात्मनो-
यनादिः परोपमोनाद्यपराधसङ्गनचिह्नानि । अन्यत् सु-
बोधम् । सप्तहकारोऽपि “अर्थवद्भर्तयुक्तं परिपूर्णमना-
कुलम् । साध्यवद्व्याचक्षपदं प्रकृतार्थानुबन्धि च ।
प्रतिबन्धविरुद्धं विहितं साधनजन्यम् । संक्षिप्तलिखि-
कार्थं च देशकाशविरोधि च । वर्णतन्मासपञ्चाह-
नेहादिप्रदेशवत् । स्थानावस्थसाध्यात्मात्माकारवयो-
युक्तम् । साध्यप्रमाणं बहुधावदात्मप्रत्यर्धिनाम च । परा-

त्पूर्वज्ञानेकराजनानभिरहितम् । यमालिङ्गात्मापीडावत्
कथिताहर्तदायकम् । यदावेदते राशौ तज्ज्ञातेख्यभि-
धीयते” इति । अर्थवत् प्रयोजनवत् । धर्मसंयुक्तम्
अस्यावरप्रमूर्तार्थादिगुणयुक्तम् । परिपूर्णमध्याहारा-
यनमेवम् । अनाकुलमपन्दिग्धावरम् । साध्यवत् साध-
नीयार्थयुतम् । वाचक्षपदम् गोप्यसाक्षिकपदरहितम् ।
प्रकृतार्थविरोधि प्रागावेदितार्थेन सह संवादि । प्रसिद्धं
लोकप्रसिद्धमनतिक्रान्तम् अपिबद्धं पुरराष्ट्रमाह्विकाकरा-
जाद्यविरुद्धम् । पूर्वोपरविरुद्धं व्यवहारिकधर्माविरुद्धम् ।
निश्चितं संयवरहितम् । साधनजन्यम् साधनार्थम् ।
संक्षिप्तं गन्दाह्वरगुण्यम् । निखिलार्थं निर्विशेष-
युक्तमर्थप्रतिपादकम् । देशलोकाविरोधि मध्यदेशीयम-
सुखजन्यम् शरत्कालीनयस्याहर्तं मदीयमपहृतमित्या-
दिदेशकाशविरोधविधुरम् । परात्मनोः प्रतिवादिवादि-
नोर्वै पूर्वजाः पितादयस्तयः यनेके राजानः जेहादि-
भुक्तिकाशोनास्ते प्राजासभिरहितं युक्तम् । अन्तार्थवत्त्वा-
दीनि देशकाशविरोधित्वमर्थप्रत्यर्धिनामाभ्युपगम्य चेति
वर्णं प्राजायामवस्थानावीनि तैर्विना साध्यनिर्देशा-
विधेः । वर्षादीनि तु बल यावन्त्युपयुज्यन्ते तत्र ताव-
न्त्येव निवेशनीयानि वर्षाणि न सर्वत्र अदृष्टार्थतत्पन्नात् ।
तत्र वर्षादीनां काशानां हविर्धनहृद्युपयादिविवादेन
प्रतिपक्षक्रवादिवैवैपर्यवादे बोधयोगः । देशप्रदेश-
स्थानानामाहर्तदायकोरात्मादिपूर्वजराजादिनाम्ना च
स्वावरजेहादिविवादेन । साध्यात्मात्माकारवयसौ
दीर्घादिस्वाभ्यविक्रमादिविवादिषु । प्रमाणसंख्ययोर्भेद-
तृकृतादिदृष्टविवादे बोर्थादिविवादे च जनालिङ्गा-
नासुपेक्षितपरोक्षमुल्लेखनभूत्यादिविवादे । आत्मपी-
डावा कश्चिदपत्तिव्यादिविवादे एवमन्यदेषु ज्ञेयम् ।
अतएवागवादाह कात्यायनः “देशज्ञैव तथा स्थानं
सर्वविशेषस्तथैव च । जातिः संज्ञाविवाद्यश्च प्रमाणं जेहा-
नाम च । पितृपैतानहर्तैव पूर्वराजाह्वकीर्णम् ।
स्वावरेषु विवादेषु दशैतानि निवेशयेत्” इति । एतेषां
तत्त्वोपयोगितात् । हारीतोऽपि “साधनं गयनं
यानन्ताणं कांक्षययोगयम । धान्यमश्वमयं यज्ञ दि-
पदश्च चतुष्टयम् । कश्चिदुक्ताप्रवाकानि हीरका रुक्म
काचनम् । यदि द्रव्यसमूहः स्यात् संख्या काय्यो तदैक
ह । कश्चिन् देशे च बहुल्यं येन मानेन जीयते ।
तेन तत्किं सदा बहुधा वर्ण्यं व्यवहारिभिः” इति ।